

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29643.

Kl. 68 a, 102.

Teodor Leonow, Warszawa.

E05b, 67/10

Kłódka wagonowa.

Zgłoszono 14 stycznia 1937 r.

Udzielono 3 marca 1941 r.

Przedmiotem wynalazku jest kłódka wagonowa, zaopatrzona w kilka zatrzymów.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania kłódki według wynalazku. Fig. 1 przedstawia osiowy przekrój podłużny kłódki po wyjęciu z niej prowadnic wraz z ich podstawą, fig. 2 — osiowy przekrój pokrywki kłódki, fig. 3 — przekrój poprzeczny kłódki wzdłuż linii *A — B* na fig. 1 wraz z widokiem w kierunku strzałki *C*, fig. 4 — osiowy przekrój podłużny cylindra prowadniczego wraz z osadzonymi w nim prowadnicami, umocowanymi na wspólnej podstawie, fig. 5 — widok z boku wkładki ryglującej, fig. 5a — widok z góry tej wkładki, fig. 6 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii *D — E* na fig. 4,

fig. 7 i 7a — widoki z boku i z góry mechanizmu zastawkowego, fig. 8 — przekrój poprzeczny kłódki i wreszcie fig. 9 — przekrój poprzeczny mechanizmu zastawkowego wzdłuż linii *G — H* na fig. 7.

Kłódka składa się zasadniczo z dwóch części, z których jedna stanowi sworzeń ryglujący 3 wraz z osłoną 1, a druga — cylinder prowadniczy 8 wraz z osadzonymi w nim na podstawie 13 prowadnicami 12, 12, 12' i 12' oraz wkładkami ryglującymi 17. Sworzeń ryglujący 3 (fig. 1), stanowiący wraz z podstawą 2 jednolitą całość, zakończony jest u góry szyjką 4, na której przedłużeniu 5 znajduje się główka bagnetowa 6, zaopatrzona w dwa wycięcia 7. Do podstawy 2 sworznia 3 przymocowana jest półcylindryczna jedno-

lita osłona 1. Na dnie zewnętrznego cylindra przewodniczego 8 osadzona jest luźno podstawa 13 przewodnic 12, 12, 12' i 12' z podłużnym wycięciem 14, przez które przy zamykaniu kłódki przechodzi główka 6 sworznia 3. Prowadnice 12 posiadają występy 16, dochodzące do bocznych krawędzi wycięcia 14, które odpowiednio do wycięć 7 główki 6 sworznia 3 są krótsze o połowę od takich samych występów 15 przewodnic 12'. Między każdą parą przewodnic 12 i 12' osadzona jest przesuwnie wkładka ryglująca 17 (fig. 5 i 5a), posiadająca od wewnątrz wydrążenie cylindryczne 19, na którego powierzchni wyżłobiony jest rowek śrubowy 18. Mechanizm zastawkowy (fig. 7, 7a i 9) składa się z oprawki 20, w której osadzony jest obrotowo walec 22 z otworem do klucza 27. Zarówno oprawka 20 jak i walec 22 mechanizmu zastawkowego posiadają po obu przylegających do siebie stronach szereg znanych kanałów. W położeniu zamknięcia kłódki kanały walca 22 pokrywają się z kanałami oprawki, przy czym po każdej stronie otworu na klucz, w każdej parze przylegających do siebie kanałów walca i oprawki, osadzone są przesuwnie dwa zatrzymy w kształcie trzpieni 23 i 24 o różnych wymiarach, naciskane w kierunku środka walca 22 za pomocą sprężyny 25. Wymiary zatrzymów odpowiadają wycięciom klucza, tak iż po włożeniu go do otworu 27 zatrzymy 23 stykają się z zatrzymami 24 na obwodzie walca 22, dzięki czemu walec ten wraz ze sztabką 21 będzie mógł być za pomocą klucza obrócony, a kłódka otworzona. Po wyjęciu klucza, gdy kłódka jest zamknięta, a kanały walca pokrywają się z kanałami oprawki 20, zatrzymy 23 i 24 pod działaniem sprężyn 25 przesuną się ku środkowi walca, gdzie stykając się z sobą ryglują ten walec względem oprawki, uniemożliwiając tym samym otwarcie kłódki. Półcylindryczna jednolita osłona 1, przy-

mocowana do podstawy 2 sworznia 3, po osadzeniu kłódki na skoblach i zamknięciu jej uniemożliwia dostęp do tych skobli, jak również do wnętrza kłódki i utrudnia jej rozbitcie. Z walcem 22 połączona jest na stałe podłużna sztabka 21, wchodząca swymi końcami w śrubowe rowki 18 wkładki 17. Część wewnętrznej powierzchni wkładki 17 jest niewyżłobiona i stanowi płaszczyznę 17', która przy zamykaniu kłódki rygluje sworzeń 3.

Kłódka według wynalazku działa w sposób następujący. Po włożeniu sworznia 3 w otwory skobli zakłada się na ten sworzeń otworem 8' cylinder przewodniczy 8 wraz ze wszystkimi jego częściami, tak by sworzeń 3 przeszedł przez wycięcie 14 podstawy 13 i był osadzony przesuwnie między prowadnicami 12, 12, 12' i 12'. Następnie obraca się klucz w lewo, wskutek czego podłużna sztabka 21, ślizgając się po rowku śrubowym 18, spowoduje opuszczenie się wkładek ryglujących 17, których boczne płaszczyzny 17' przylegną do bocznych płaszczyzn główki 6 sworznia 3, ryglując go w tym położeniu i zamykając kłódkę. Obracając klucz w lewo, obraca się również w tę samą stronę cylinder przewodniczy 8 wraz z prowadnicami, wskutek czego wycięcie 14 zostanie ustawione w poprzek główki 6 sworznia 3, tak iż wyjęcie go z tego wycięcia będzie niemożliwe. Przy obrocie klucza w przeciwną stronę wkładki ryglujące 17 zostaną podniesione, uwalniając sworznie, tak iż poszczególne części kłódki mogą być od siebie odłączone.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Kłódka wagonowa znamienna tym, że posiada dwie pary przewodnic (12 i 12'), osadzonych na wspólnej podstawie (13), zaopatrzonej w podłużne wycięcie (14), w które przy zamykaniu kłódki wchodzi, dopasowana do tego wycięcia główka bag-

netowa (6) sworznia ryglującego (3), przy czym pomiędzy prowadnicami (12 i 12') każdej pary osadzona jest przesuwnie wkładka ryglująca (17), zaopatrzona na części swojej wewnętrznej powierzchni w częściowe cylindryczne wydrążenie (19), na którego powierzchni wydrążony jest rowek śrubowy (18), w który wchodzi jeden koniec podłużnej sztabki (21), połączonej na stałe z walcem (22) mechanizmu zastawkowego, osadzonym obrotowo w oprawce (20), drugi zaś koniec tej sztabki (21) wchodzi w taki sam rowek śrubowy drugiej wkładki (17), osadzonej również przesuwnie między prowadnicami (12 i 12') drugiej pary, tak iż przy obracaniu, za pośrednictwem klucza, walca (22) wraz ze sztabką (21) obraca się również podstawa (13) prowadnic (12, 12, 12' i 12'), wskutek czego główka bagnetowa (6) sworznia (3) ustawia się w poprzek wycięcia (14) tej podstawy i jednocześnie z tym obrotem podstawy (13) wkładki ryglujące (17) przesuwają się wzdłuż swych prowadnic w kierunku tej główki bagnetowej, przez co boczne płaszczyzny (17') tych wkładek przylegają do bocznych płaszczyzn główki (6) sworznia

(3), unieruchamiając go w tym położeniu i zamykając kłódkę.

2. Kłódka wagonowa według zastrz. 1, znamienna tym, że jedna prowadnica (12') każdej pary prowadnic, współdziałających z wkładką ryglującą (17), posiada długi występ (15), dochodzący do krawędzi wycięcia (14) podstawy (13), a druga prowadnica (12) tej pary posiada krótki występ (16) o długości równej mniej więcej połowie długości występu (15), dzięki czemu po obróceniu sworznia (3) o kąt 90 stopni, gdy główka bagnetowa (6) swymi wycięciami (7) oprze się o krótkie występy (16) prowadnic, dalszy obrót tego sworznia w tym samym kierunku jest uniemożliwiony.

3. Kłódka wagonowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że posiada przymocowaną do podstawy (2) sworznia (3) półcylindryczną osłonę (1), dzięki czemu po osadzeniu kłódki na skoblach i zamknięciu jej dostęp do tych skobli jak również do wnętrza kłódki jest uniemożliwiony.

T e o d o r L e o n o w.

